

Sofia Geisler
Medlem af Inatsisartut, Inuit Ataqatigiit

Besvarelse af § 37 spørgsmål nr. 203/2020 – vedrørende § 16, stk. 2 i Landstingslov om frie grundskoler og undervisning i hjemmet m.v.

11-12-2020
Sagsnr.
Akt nr. 15497076

Postboks 1029
3900 Nuuk
Tlf: +299 34 50 00
Email: ikin@nanoq.gl
www.nanoq.gl

Kære Sofia Geisler,

Tak for dine spørgsmål, som du har stillet i henhold til Inatsisartuts forretningsorden. Jeg vil besvare dem herunder.

Spørgsmål 1: Naalakkersuisut bedes bekræfte, at der med § 16, stk. 2 i loven om frie grundskoler, er tale om en refusion af udgifter, der ikke i forvejen dækkes af det almindelige årlige driftstilskud.

Svar: Indledningsvis skal det bemærkes, at den gældende § 16, stk. 2 i Landstingslov nr. 10 af 15. april 2003 om frie grundskoler og undervisning i hjemmet m.v. som ændret ved Inatsisartutlov nr. 18 af 3. december 2012 (friskoleloven) alene blev ændret som en konsekvensrettelse i forhold til, at specialundervisningen og bevillingen hertil overgik til kommunerne. Derfor er det nu kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor den frie grundskole er placeret, der i henhold til bestemmelsen skal refundere udgifter til vidtgående specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand, som en elev måtte henvises til.

Endvidere skal der henvises til friskolelovens § 13, stk. 1 og § 16, stk. 1, 1. pkt. Det fremgår af de nævnte bestemmelser, at kommunalbestyrelsen yder den frie grundskole, hvor eleven er indskrevet, et driftstilskud i form af et årligt driftstilskud pr. elev i alderen 6-17 år. Baggrunden for, at det er skolekommunen, der skal betale for de børn, der er indskrevet i skolen, er, at det er forudsat, at børnene folkeregistreres i den kommune, hvor skolen er beliggende. Dette er ensbetydende med, at kommunen vil få bloktilskud for de pågældende børn.

Friskolelovens § 16, stk. 2 relaterer sig imidlertid ikke til det ovenfor nævnte generelle driftstilskud. Den omhandler alene refusion af de udgifter, som en fri grundskole måtte have til vidtgående specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand til de elever på skolen, som er henvist hertil i forbindelse med pædagogisk-psykologisk rådgivning. Det kan på den baggrund bekræftes, at der er tale om et særskilt tilskud i forhold til det generelle driftstilskud.

Det skal imidlertid samtidig bemærkes, at Landstingsforordning nr. 8 af 21. maj 2002 om folkeskolen formelt fjernede opdelingen mellem almindelig og vidtgående

specialundervisning, og at den vidtgående specialundervisning udgik af lovgivningen i forbindelse med Selvstyrets bekendtgørelse nr. 21 af 8. december 2017 om specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand i folkeskolen (specialundervisningsbekendtgørelsen), som trådte i kraft 1. august 2018.

Specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand er således nu fællesbetegnelse, jf. 15 i Inatsisartutlov nr. 15 af 3. december 2012 om folkeskolen og specialundervisningsbekendtgørelsens § 6 for de særlige initiativer, der iværksættes i forhold til elever, hvis funktionsvanskeligheder er af en sådan art eller omfang, at deres behov for særlig støtte ikke kan dækkes inden for den almindelige undervisning.

For så vidt angår former for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand kan der henvises til specialundervisningsbekendtgørelsens § 6.

Spørgsmålet om hvilke former for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand, der kan aktualisere refusion, må nødvendigvis tage afsæt i en vurdering af, hvilke former for støtte, der tidligere udløste refusion til kommunerne under benævnelsen "vidtgående specialundervisning". Vurderingen knytter sig til princippet om, at en friskole skal tildeles samme midler, som tidligere tilgik kommunerne. Der vil ved vurderingen heraf kunne tages afsæt i sondringen mellem almindelig og vidtgående specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand i den tidligere gældende bekendtgørelse. Dette er Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 22 af 23. juli 1998 om folkeskolens specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand. Det fremgår af denne bekendtgørelses § 9, hvorledes vidtgående specialundervisning kan ydes.

Spørgsmål 2: Naalakkersuisut bedes oplyse, hvilke udgifter ud over løn, der omfattes af refusionsordningen.

Svar: Det fremgår af bestemmelsen sammenholdt med det anførte under besvarelsen af spørgsmål nr. 1, at de udgifter, der refunderes, omhandler støtteformer, som kommunerne tidligere blev godtgjort for af Selvstyret, og som kommunerne fra 1. januar 2003 har skullet refundere til en friskole i henhold til den tidligere bekendtgørelse fra 1998, hvilket alene omfattede lønudgifter. Ud fra bestemmelsens ordlyd og tilhørende bemærkninger er der ikke holdepunkter, der understøtter en antagelse om, at refusionen skulle knytte sig til andet end lønudgifter.

Naalakkersuisut er i øvrigt ikke bekendt med Kommuneqarfik Sermersooqs præcise administration af ordningen i forhold til Nuuks Internationale Friskole.

Med venlig hilsen

Katti Frederiksen